

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 126 ສປປ

ລັດຖະດໍາລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ
ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ

- ອີງຕາມລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງ ຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 9 ສະໄໝສາມັນ ຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ ສະບັບເລກທີ 005 ລົງວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996;
- ອີງຕາມການສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 08 / ຄປຈ, ລົງວັນທີ 16 ຕຸລາ 1996.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ.
- ມາດຕາ 2: ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 2 ພະຈິກ 1996

ປະທານປະເທດ

ໜູຮັກ ພູມສະຫວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
 ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ
ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ.

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 2 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງ ທ່ານ ຄຳອັວນ ບຸບຜາ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ຍຸຕິທຳ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ພາຍຫລັງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ; ກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 9 ສະໄໝສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນສຸກ, ວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996

ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.
- ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996
 ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
 ສະໝານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 02-96
ວັນທີ 11/10/1996.

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຫນ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຊຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ພັດທະນານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແນໃສ່ປົກປັກຮັກສາ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຄົງຕົວຕະຫລອດໄປ ທັງຮັບປະກັນປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ທາງດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ສົ່ງເສີມກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳ, ພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ທັງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 2. ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ນໍ້າແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ເປັນທາດແຫລວ ຊຶ່ງແມ່ນຊັບພະຍາກອນຕົ້ນຕໍ ແລະ ພື້ນຖານກ່ວາໝູ່ ໃນບັນດາຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ.

ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຫລື ບໍ່ມີຊີວິດ ຢູ່ໃນນໍ້າ ຫລື ໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ເຊັ່ນ: ພືດ, ສັດນໍ້າ, ຫິນ, ຫິນແຮ່, ຊາຍ, ຕົມ, ແຮ່ທາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ

ແຫຼ່ງນໍ້າ ແມ່ນສະຖານທີ່ ບ່ອນທີ່ມີການເຕົ້າໂຮມ, ອາໄສ, ພັກຕົວ ຫລື ເຄື່ອນໄຫຼແບບຖາວອນ ຫລື ຊົ່ວຄາວ ຂອງນໍ້າທຳມະຊາດ. ແຫຼ່ງນໍ້າມີຢູ່ເທິງຫນ້າດິນ, ໃຕ້ດິນ ແລະ ໃນອາກາດ.

ແຫຼ່ງນໍ້າຫນ້າດິນ ແມ່ນແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ຢູ່ເທິງຫນ້າດິນ ຊຶ່ງເປັນສາຍຍາວຕິດຕໍ່ກັນ, ເປັນຈຸດ ເຊັ່ນ: ແມ່ນໍ້າ, ລໍາເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ຄອງ, ບຶງ, ທາມ, ເບືອມ, ນໍ້າອອກບໍ່ເປັນຕົ້ນ.

ແຫຼ່ງນໍ້າໃຕ້ດິນ ແມ່ນແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ຢູ່ພື້ນດິນເປັນຊັ້ນ, ເປັນຜັງ, ເປັນສາຍ ຫລື ບົນກັນກັບ ເນື້ອດິນ.

ແຫຼ່ງນໍ້າອາກາດ ແມ່ນແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ຢູ່ໃນອາກາດ ທີ່ມີສະພາບເປັນອາຍ ຫລື ເປັນເມັດນ້ອຍໆ ໂຮມກັນຢູ່ເຊັ່ນ: ໝອກ, ເມກ, ຝົນ, ໝາກເຫັບ.

ອ່າງຮັບນໍ້າ ແມ່ນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທຸກຕອນ ຕັ້ງແຕ່ຍອດນໍ້າ ຈົນ ຮອດປາກນໍ້າ ບ່ອນທີ່ມີສັນປັນນໍ້າ ແລະ ບ່ອນທີ່ເຮັດໃຫ້ເມັດຝົນທີ່ຕົກລົງມາ ໄຫຼໂຮມກັນເຂົ້າເປັນລະ ບົບແຫຼ່ງນໍ້າ.

ມາດຕາ 4. ກຳມະສິດກ່ຽວກັບ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ແມ່ນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງລັດເປັນ ຕົວແທນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກຳນົດການແບ່ງປັນ ໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຊົມໃຊ້ຢ່າງທີ່ວ່າເຖິງ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ຈະມີສິດຄອບຄອງນໍ້າໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບ ພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ເຂົ້າໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການທີ່ມີ ສິດຫນ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວເທົ່ານັ້ນ ຍົກເວັ້ນການນໍາໃຊ້ຂະຫນາດນ້ອຍ ຕາມທີ່ກົດຫມາຍສະບັບນີ້ໄດ້ ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 5. ການສົ່ງເສີມ, ການພັດທະນາ, ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ລັດຖະບານສົ່ງເສີມການພັດທະນາ, ການຂຸດຄົ້ນ, ນໍາໃຊ້, ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ລວມທັງການ ສະກັດກັ້ນຜົນຮ້າຍຈາກນໍ້າ ແລະ ທຸກການກະທຳທີ່ຈະ ເຮັດໃຫ້ນໍ້າປົກແຫ້ງ.

ມາດຕາ 6. ຫຼັກການພື້ນຖານການຄຸ້ມຄອງ, ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ການຄຸ້ມຄອງ, ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມຫຼັກການ ຄຸ້ມຄອງແບບລວມສູນ, ຄົບຊຸດ, ຄົບວົງຈອນ ຕາມແຜນການຈັດສັນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດຫມາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7. ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນໍາໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ດຳເນີນໄປ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງມີພັນທະປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ຄຸ້ມຄອງ, ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ II
ການສຳຫລວດ, ການຂຶ້ນບັນຊີ
ແລະ ການກຳນົດປະເພດແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະອ່າງຮັບນ້ຳ

ມາດຕາ 8. ການສຳຫລວດ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີ

ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງວຽກງານການສຳຫລວດຂຶ້ນບັນຊີແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ອ່າງຮັບນ້ຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍສົມທົບ ກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 9. ການກຳນົດປະເພດແຫຼ່ງນ້ຳ

ເພື່ອຮັບໃຊ້ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ໃຫ້ຈັດແຫຼ່ງນ້ຳເປັນປະເພດຕາມຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ແຫຼ່ງນ້ຳດື່ມ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳໃຊ້ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການ ບໍລິໂພກ ແລະ ອຸບປະໂພກ ຂອງປະຊາຊົນ;
2. ແຫຼ່ງນ້ຳສະຫງວນ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສັດ, ພືດ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ແລະອື່ນໆ ລວມທັງສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ, ສິ່ງທີ່ມີຄວາມຫມາຍສຳຄັນ ແລະ ມີຄຸນຄ່າພິເສດ;
3. ແຫຼ່ງນ້ຳເພື່ອການຊົນລະປະທານ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ການລ້ຽງສັດ;
4. ແຫຼ່ງນ້ຳເພື່ອການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ;
5. ແຫຼ່ງນ້ຳອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ;
6. ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອການເດີນເຮືອ ແລະ ການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ;
7. ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການທ່ອງທ່ຽວ;
8. ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຮັກສາສຸຂະພາບອະນາໄມ ແມ່ນແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ສຸຂະພາບ ແລະການ ປິ່ນປົວ.

ມາດຕາ 10. ປະເພດອ່າງຮັບນ້ຳ

ອ່າງຮັບນ້ຳ ມີສາມປະເພດ ຄື: ອ່າງຮັບນ້ຳແມ່, ອ່າງຮັບນ້ຳສາຂາ ແລະອ່າງຮັບນ້ຳກົງ-ງ່າ.

1. ອ່າງຮັບນ້ຳແມ່ ແມ່ນອ່າງຮັບນ້ຳແມ່ນ້ຳຂອງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.
2. ອ່າງຮັບນ້ຳສາຂາ ແມ່ນອ່າງແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ທີ່ເປັນສາຂາແມ່ນ້ຳຂອງ ຫຼືສາຂາແມ່ນ້ຳອື່ນໆ.

3. ອ່າງຮັບນໍ້າກິ່ງ-ງ່າ ແມ່ນອ່າງ ແຫຼ່ງນໍ້າ ທີ່ຕົກໃສ່ສາຂາແມ່ນໍ້າຂອງ ຫຼື ສາຂາແມ່ນໍ້າອື່ນໆ ຊຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າເປັນຜູ້ຈັດປະເພດ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດຂອງອ່າງຮັບນໍ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 11. ການຈັດສັນແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ

ໃນການຈັດສັນແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ ໃຫ້ອີງຕາມການສຳຫລວດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ເພື່ອກຳນົດການແບ່ງປັນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 12. ການກຳນົດການແບ່ງປັນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຖືກຊົມໃຊ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ກຳນົດ ການແບ່ງປັນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ.

ໝວດທີ III

ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ມາດຕາ 13. ເປົ້າໝາຍຂອງການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ ໃນຄອບຄົວ, ການຊົນລະປະທານ, ການຫາປາ, ລ້ຽງປາ ແລະ ສັດນໍ້າອື່ນໆ, ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ການລ້ຽງສັດ, ການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ, ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ, ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ການກິລາ, ການພັກຜ່ອນ, ການແພດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຊົນລະປະທານນັ້ນ ຈະມີຂໍ້ກຳນົດສະເພາະ.

ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າໃດໜຶ່ງ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ໃດໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍເປົ້າໝາຍກໍໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມ. ສຳລັບແຫຼ່ງນໍ້າໃຕ້ດິນ ຕ້ອງສະຫງວນໄວ້ ເປັນແຫຼ່ງນໍ້າດີ້ມ ແລະ ນໍ້າໃຊ້ເປັນຕົ້ນຕໍ, ສ່ວນການນຳໃຊ້ນໍ້າໃຕ້ດິນເຂົ້າໃນກິດຈະການຂະຫນາດກາງ ແລະ ຂະຫນາດໃຫຍ່ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 14. ສິດໃນການນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງມີສິດນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າເຂົ້າ

ໃນການໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ ຫລື ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ສິດໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ມີ ສາມ ລະດັບດັ່ງນີ້: ຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່.

ສິດໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນການຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ.

ມາດຕາ 15. ການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍ

ການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນລັກສະນະທຸລະກິດ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມ ຂອງບ້ານ ຫລື ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ກິລາ;
2. ຫາປາ, ລ້ຽງປາ ຫລື ສັດນ້ຳອື່ນໆ;
3. ຂຸດຄົ້ນເອົາດິນ, ຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ຕົມ ແລະ ພືດອື່ນໆທີ່ມີຢູ່ໃນ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນ້ຳ;
4. ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ລ້ຽງສັດຂັ້ນພື້ນຖານຂອງຄອບຄົວ.

ການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍນັ້ນຈະປະຕິບັດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກບໍ່ມີການເກືອດຫ້າມຈາກກະຊວງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 16. ການນຳໃຊ້ຂະໜາດກາງ

ການນຳໃຊ້ຂະໜາດກາງ ແມ່ນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງຝາຍ ຫລື ເຂື່ອນຂະໜາດນ້ອຍ, ສ້າງສິ່ງກົດກັ້ນເພື່ອຢຸດ ຫລື ປ່ຽນທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ ຫລື ສ້າງຝາຍ, ຄັນຄູຕັດຜ່ານສາຍນ້ຳ ເພື່ອໃຊ້ເປັນທາງທຽວ ຫລື ສ້າງເປັນອ່າງເກັບນ້ຳ ຂະໜາດນ້ອຍ ສຳລັບໃຊ້ຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຫລື ຊົນລະປະທານ, ລ້ຽງສັດ, ຫາປາ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ຂຸດຄົ້ນເອົາຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ດິນ, ຕົມ, ແຮ່ທາດ, ຕົ້ນໄມ້ ຫລື ອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ໃນ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນ້ຳ ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບເປົາບາງຕໍ່ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກດູດນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອດຳເນີນການຜະລິດ ຫລື ການບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນ ການໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ;
4. ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳເພື່ອການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ, ທຸລະກິດກິລາ ແລະ ທຸລະກິດວັດທະນະທຳ.

ມາດຕາ 17. ການນຳໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່

ການນຳໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນການນຳໃຊ້ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຈຸດປະ

ສົງດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງອ່າງເກັບນໍ້າຂະໜາດກາງ ແລະ ໃຫຍ່ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ການຊົນລະປະທານ, ບໍລິໂພກ, ອຸບປະໂພກ, ຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ;
2. ກໍ່ສ້າງອາຄານ ຫລື ການຕິດຕັ້ງໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ອຸປະກອນ, ກົນຈັກຂະໜາດໃຫຍ່ ຢູ່ໃນເຂດແຫຼ່ງນໍ້າ, ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນໍ້າ;
3. ນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ໃນປະລິມານທີ່ສູງ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 18. ການນໍາໃຊ້ແຕ່ລະປະເພດ

ການນໍາໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ. ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ຂະໜາດກາງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ, ຂຶ້ນທະບຽນ ຫລື ເຮັດສັນຍາ. ນອກຈາກນີ້ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ນັ້ນ ຕ້ອງມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດວິພາກຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວຢ່າງຄັກແນ່.

ມາດຕາ 19. ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຄຸ້ມຄອງແບບລວມສູນ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຕາມແຕ່ລະຂະໜາດ ແລະ ສິດໃນການນໍາໃຊ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການນໍາໃຊ້ຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ອະນຸມັດ.

ການນໍາໃຊ້ຂະໜາດກາງ ແມ່ນອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ, ແຕ່ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ຂະໜາດກາງ ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ.

ສ່ວນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການນໍາໃຊ້ນັ້ນ ມອບໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ປະຕິບັດ.

ໝວດທີ IV

ການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ມາດຕາ 20. ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ແມ່ນກິດຈະການກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ຊຸດ, ເຈາະ, ຕິດຕັ້ງ, ປັບປຸງ, ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້ອມແປງອ່າງນໍ້າ ຫລື ອ່າງເກັບນໍ້າ, ສະ, ນໍ້າສ້າງ, ນໍ້າບາດານ, ຮ່ອງ, ຄູ ຫລື ທໍ່ລະບາຍນໍ້າ ເພື່ອຂຸດຄົ້ນ, ລວບລວມ, ທົດຫລືເກັບນໍ້າຈາກ ແຫຼ່ງນໍ້າຫນ້າດິນ, ແຫຼ່ງນໍ້າໃຕ້ດິນ ຫລື ແຫຼ່ງນໍ້າໃນອາກາດ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ

ມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລວມທັງກິດຈະການກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຜົນຮ້າຍ ຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ໄພເຊາະເຈື່ອນ.

ມາດຕາ 21. ການດຳເນີນກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ຈະດຳເນີນກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າໃດໜຶ່ງໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເທົ່ານັ້ນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍເກືອດຫ້າມ.

ມາດຕາ 22. ຫລັກການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງດຳເນີນໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນແມ່ບົດ, ແຜນພັດທະນາແຕ່ລະໄລຍະ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ແຜນກໍ່ສ້າງຂອງແຕ່ລະໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ;
2. ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການອະນຸລັກນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມສວຍງາມ ຂອງທິວທັດທຳມະຊາດ;
3. ຕ້ອງປ້ອງກັນຜົນຮ້າຍຕ່າງໆຈາກນໍ້າ;
4. ຕ້ອງດຳເນີນພາຍໃຕ້ການກວດກາ ຂອງອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ.

ມາດຕາ 23. ການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ມີໜ້າທີ່ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ມີໜ້າທີ່ບົວລະບັດ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງຕົນ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຊົມໃຊ້ ຫລື ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ມີໜ້າທີ່ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ບົວລະບັດ, ປົກປັກຮັກສາກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້ານັ້ນ.

ມາດຕາ 24. ທຶນປະກອບສ່ວນໃນການປົກປັກຮັກສາ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງມີທຶນປະກອບສ່ວນ ໃນການປົກປັກຮັກສາຕົ້ນກຳເນີດຂອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ.

ມາດຕາ 25. ການສົ່ງເສີມການປົກປັກຮັກສາ ການພັດທະນາຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ແຫຼ່ງນ້ຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ

ລັດຖະບານສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ເຂົ້າໃສ່ການ ຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ຂະໜາດໃຫຍ່, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ ຢູ່ແຫຼ່ງນ້ຳບ່ອນທີ່ມີ ເງື່ອນໄຂ ສ້າງພະລັງງານໄຟຟ້າ. ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງທ່າແຮງ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງມັນ, ບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ຄວນສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຫລາຍແຫ່ງ ຫລື ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຫລາຍດ້ານ ແບບມີແຜນການໃນລຳນ້ຳດຽວກັນ.

ໃນການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງການປົກປັກຮັກສາຕົ້ນກຳເນີດຂອງນ້ຳ, ປ່າໄມ້, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງກັນໄພນ້ຳຖ້ວມ, ການສະໜອງນ້ຳ, ການຊົນລະປະທານ, ການຄົມມະນາ ຄົມທາງນ້ຳ, ການຫາປາ, ລ້ຽງປາ, ສັດນ້ຳ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 26. ການສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ລ້ຽງສັດ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ປຸກລະດົມ ແລະ ມີວິທີການຊຸກຍູ້ຢ່າງ ເໝາະສົມ ເຊັ່ນ: ມີນະໂຍບາຍໃຫ້ສິນເຊື່ອ, ຍົກເວັ້ນ ຫລື ລຸດຜ່ອນພາສີອາກອນເປັນຕົ້ນ .

ມາດຕາ 27. ການອວ່າຍ, ແຍກຫລືປ່ຽນທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ

ໃນກິດຈະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳນັ້ນ ສຳຫລັບຂະໜາດນ້ອຍ ການອວ່າຍ, ແຍກ ຫລື ປ່ຽນ ທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫລື ກຳແພງນະ ຄອນ; ຂະໜາດກາງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ; ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມ ເຫັນດີ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 28. ການໂຍກຍ້າຍປະຊາຊົນ

ໃນເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໂຍກຍ້າຍປະຊາຊົນ ອອກຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ບໍລິເວນໂຄງ ການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳນັ້ນ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການຊອກບ່ອນຢູ່ອາ ໄສ ແລະ ທີ່ທຳມາຫາກິນ ອັນເໝາະສົມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ. ທິນທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການໂຍກຍ້າຍ, ໃຫ້ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຫລື ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍແກ່ປະຊາຊົນນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າ ໃນມູນຄ່າການລົງ ທຶນຂອງໂຄງການ.

ໝວດທີ V

ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ມາດຕາ 29. ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ, ບໍ່ເຮັດໃຫ້ນໍ້າຕົ້ນເຂົນ, ບົກແຫ້ງ, ເປີະເປື້ອນ ຫລື ເນົ່າເຫມັນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຜົນເສຍຫາຍແກ່ນໍ້າ, ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ, ຊັບສົມບັດສາທາລະນະ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງບຸກຄົນອື່ນ. ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າຕ້ອງມີການປະຢັດ ແລະ ໃຫ້ມີມາດຕະການຫລຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມສວຍງາມຂອງທຳມະຊາດ. ນອກຈາກນີ້ຍັງມີພັນທະປົກປັກຮັກສາ, ພື້ນຟູ ແລະ ບູລະນະຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ດິນ ໃນເຂດອ່າງຮັບນໍ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນຈັດສັນແຫຼ່ງນໍ້າ, ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ ແລະ ລະດູການຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດບໍລິເວນຕົ້ນກຳເນີດຂອງນໍ້າ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນໍ້າ.

ລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ກຳນົດເຂດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເຂດສະຫງວນ ເພື່ອອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ.

ມາດຕາ 30. ເຂດປ້ອງກັນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດເຂດປ້ອງກັນນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ ເພື່ອແນໃສ່ຕອບສະຫນອງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ. ບໍລິເວນເຂດປ້ອງກັນດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຫມາຍເຂດແດນ ຫລື ລ້ອມຮົ້ວໄວ້. ໃນບໍລິເວນເຂດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງປຸກສ້າງ, ທຳການຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ລ້ຽງສັດ, ຊຸດຄົ້ນຫີນ, ແຮ່ທາດ, ດິນ, ຊາຍ, ຖອກຂີ້ເຫຍື້ອ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ນໍ້າເປື້ອນ, ຂອງເປື້ອ, ວັດຖຸເຄມີ, ຖິ້ມລະເບີດ, ຝັງຊາກສົບ ຫລື ຊາກສັດ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມເສຍຫາຍ ຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງນໍ້າ ຫລື ມີການສ່ຽງຕໍ່ການແຜ່ຂະຫຍາຍເຊື້ອພະຍາດຕ່າງໆນັ້ນ ລັດຖະບານຈະກຳນົດເຂດ ຫລື ເນື້ອທີ່ປ້ອງກັນເພີ່ມເຕີມ ຫລື ນຳໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນອື່ນໆອີກ.

ມາດຕາ 31. ການເກືອດຫ້າມ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປົກປັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ມີປະສິດທິຜົນ ຫ້າມເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ :

1. ດຳເນີນການນຳໃຊ້, ຊຸດຄົ້ນ ຫລື ທຳລາຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດສະຫງວນ;
2. ຕັດຕົ້ນໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນເຂດປ້ອງກັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງນໍ້າ ຫລື ຢູ່ອ້ອມແຫຼ່ງນໍ້າ;
3. ຊຸດ, ເຈາະ, ກິ່ນ ຫລື ປັບແປງຫນ້າດິນ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການເຊາະເຈື່ອນ ໃນເຂດອ່າງ

ຮັບນໍ້າ, ຖິ້ມ ຫລື ຖອກເທວັດຖຸສິ່ງຂອງ ລົງໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ແຫຼ່ງນໍ້າຕົ້ນເຂີນ ບົກແຫ້ງ ຫລື ເນົ່າເຫມັນເປັນພິດ.

ຫ້າມການກະທຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

1. ກໍ່ສ້າງ ຫລື ປຸກສ້າງຢູ່ແຄມນໍ້າ, ຮິມນໍ້າ ແລະ ໃນນໍ້າ;
2. ຊຸດຄົ້ນ, ດູດ ຫລື ຈົກເອົາຊາຍ, ຫີນແຮ່, ແຮ່ທາດ, ດິນ ຫລື ຕົມ ອອກຈາກພື້ນທີ່ແຄມຝັ່ງ ຫລື ເຂດອ້ອມແຫຼ່ງນໍ້າ;
3. ຊຸດຄອງລະບາຍນໍ້າ, ຖົມ, ດັດແປງ ຫລື ປ່ຽນເນື້ອທີ່ແມ່ນໍ້າ, ຫນອງ, ບຶງ, ທາມທີ່ເປັນຂອງສາທາລະນະລວມທັງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະ ແລະ ຜູ້ອື່ນ;
4. ກໍ່ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງທາງໄຫຼຂອງນໍ້າ ຫລື ກົດຂວາງທາງຄົມມະນາຄົມທາງນໍ້າ;
5. ດັດແປງທາງໄຫຼຂອງນໍ້າ ຫລື ສ້າງປະຕູປິດ-ເປີດນໍ້າ, ຊຸດ ຫລື ຈົກ ຮ່ອງລະບາຍນໍ້າ ຂະໜາດກາງ ຫລື ຂະໜາດໃຫຍ່.

ຄຽງຄູ່ກັບການເກືອດຫ້າມເທິງນີ້ ລັດຖະບານຍັງລົງເສີມການປູກຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພື້ນພູປ່າໄມ້ ຢູ່ໃນເຂດປ້ອງກັນແຫຼ່ງນໍ້າອີກດ້ວຍ.

ມາດຕາ 32. ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າ

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າ ເປັນຜູ້ກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າດີ່ມ ແລະ ນໍ້າ ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງລະບາຍລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ຫລື ແຫ່ງອື່ນໆ.

ຫມວດທີ VI

ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ

ມາດຕາ 33. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ

ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ແມ່ນສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ຕ້ອງໃຫ້ເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດ ຫລື ຕາມກົດຫມາຍກຳນົດ.

ມາດຕາ 34. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມທຳມະຊາດ

ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນເທິງ ບໍ່ມີສິດກົດກັນການໂຫລອັນປົກກະຕິຂອງນໍ້າ ຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ນໍ້າຢູ່ໃນທີ່ດິນຕອນລຸ່ມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກົດກັນ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ນໍ້າຢູ່ທີ່ດິນຕອນລຸ່ມນັ້ນ ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນເທິງຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມຄວາມເຫມາະສົມ.

ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນລຸ່ມ ຈຳຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ນໍ້າທີ່ໂຫລໂດຍທຳມະຊາດ ຈາກທີ່ດິນຕອນເທິງລົງສູ່ ຫລື ຜ່ານທີ່ດິນຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນລຸ່ມ ຫາກໄດ້ກັກຕ້ນນໍ້າ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນເທິງ ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນລຸ່ມດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 35. ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມກົດຫມາຍ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ບຸກສ້າງ ຫລື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ມີສິດໄດ້ຮັບທາງຜ່ານຂອງນໍ້າທຸກປະເພດລວມທັງນໍ້າເບື້ອນ, ນໍ້າເສຍຄຸນ ຫລືນໍ້າເປັນພິດ ໂດຍໃຊ້ທໍ່ ຫລື ຊຸດຮ່ອງຜ່ານທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ແຕ່ຕ້ອງມີມາດຕະການຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ແກ່ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນຕອນທີ່ນໍ້າໄຫລຜ່ານນັ້ນ .

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບຕາມກົດຫມາຍ ອັນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງແລ້ວ ຜູ້ລະເມີດ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ຖ້າວ່າຜູ້ຍອມຮັບຕາມກົດຫມາຍ ຫາກຖືກເສຍຫາຍ ແຕ່ກໍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດນໍາແລ້ວກໍຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມເຊັ່ນກັນ.

ມາດຕາ 36. ສິດຂອງຜູ້ຄອບຄອງ ຫລື ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງທີ່ດິນ ທີ່ເປັນທາງຜ່ານຂອງນໍ້າ

ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ດິນທີ່ເປັນທາງນໍ້າຜ່ານ ຫລື ທີ່ດິນໃກ້ຄຽງ ມີສິດໃຊ້ກິດຈະການທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງກົດຫມາຍສະບັບນີ້ ແຕ່ຕ້ອງປະກອບສ່ວນໃນການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຄ່າກໍ່ສ້າງ, ຄ່ານໍາໃຊ້ ແລະ ຄ່າບົວລະບັດ ຮັກສາຕາມສ່ວນທີ່ດິນນໍາໃຊ້ກິດຈະການເຫລົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫລ່ງນໍ້າມີສິດຕິດຕັ້ງ, ບຸກສ້າງສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນໃສ່ທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອແຈກຢາຍ, ກວດການໍ້າ ຫລື ບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ລວມທັງສິດເນັ່ງສາຍໄຟຟ້າ, ທໍ່ນໍ້າຜ່ານທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 38. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເນື່ອງມາຈາກ ສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທີ່ຕ້ອງຍອມຮັບ ແມ່ນອໍານາດການປົກຄອງ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ແມ່ນສານຈະເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ຫມວດທີ VII

ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ການຕ້ານຜົນຮ້າຍຈາກນໍ້າ

ມາດຕາ 39. ຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ

ຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ ແມ່ນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເນື່ອງມາຈາກນໍ້າ ຍ້ອນໄພທຳມະຊາດ ຫລື ຍ້ອນການກະທຳຂອງຄົນເຊັ່ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ນໍ້າມາກ, ນໍ້າຢຶງ, ການເກີດນໍ້າເຄັມ, ນໍ້າເປື້ອນ, ນໍ້າເສຍຄຸນ, ນໍ້າຊຸ່ນ, ນໍ້າຕົ້ນເຂີນ, ການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 40. ການຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ

ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການນຳພາ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຕິບັດຕາມແຜນການລວມ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີໄພນໍ້າຖ້ວມເກີດຂຶ້ນກະທັນຫັນ ອຳນາດການປົກຄອງໃນບ່ອນນັ້ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການແກ້ໄຂ.

ເພື່ອກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ ອຳນາດການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ມີສິດລະດົມວັດຖຸອຸປະກອນ, ແຮງງານ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ, ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງເຂົ້າໃນການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ. ເມື່ອງກຽມສິ້ນສຸດແລ້ວ ຕ້ອງລົງວັດຖຸອຸປະກອນນັ້ນຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຂອງວັດຖຸອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ອຳນາດການປົກຄອງໃນການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ.

ມາດຕາ 41. ການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພເຊາະເຈື່ອນ

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການນຳພາ ໃນການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພເຊາະເຈື່ອນ. ຫ້າມດຳເນີນກິດຈະການທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດການເຊາະເຈື່ອນເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງ, ການຕັດຕົ້ນໄມ້, ການຂຸດຄົ້ນເອົາຫີນ, ຫີນແຮ່, ດິນ, ຊາຍ, ແຮ່ທາດ ແລະອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສະກັດກັ້ນໄພ ຈາກການເຊາະເຈື່ອນມີປະສິດທິຜົນ ອົງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີແຜນການ ເພື່ອກັນໄພເຊາະເຈື່ອນ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນເຊັ່ນ: ການບູກຕົ້ນໄມ້ຕາມຕາຝັ່ງ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການອື່ນໆ.

ມາດຕາ 42. ການປ້ອງກັນນໍ້າເປື້ອນ ແລະ ນໍ້າເສຍຄຸນ

ນໍ້າເປື້ອນແມ່ນນໍ້າທີ່ບໍ່ສະອາດ ຫລື ນໍ້າທີ່ໄດ້ຜ່ານການໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ອີກພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຜ່ານການບຳບັດແລ້ວ.

ນໍ້າເສຍຄຸນ ແມ່ນນໍ້າທີ່ຜ່ານການໃຊ້ແລ້ວ ທີ່ມີສິ່ງສົກກະປົກ, ສານເຄມີເຈືອປົນຢູ່ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເສຍຄຸນລັກສະນະຂອງນໍ້າ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງເຄົາລົບລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນນໍ້າເສຍຄຸນ.

ຫ້າມທຸກການກະທໍາ ທີ່ຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ນໍ້າ ຫລື ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ຫ້າມຖິ້ມ ຫລື ປ່ອຍສິ່ງເສດເຫຼືອທຸກປະເພດ ລົງໃນແຫຼ່ງນໍ້າ ຊຶ່ງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດນໍ້າເປື້ອນ ຫລື ນໍ້າເສຍຄຸນເກີນລະດັບມາດຕະຖານຄວາມເປິ່ເປື້ອນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ.

ກ່ອນຈະຖິ້ມ, ປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ, ນໍ້າເສຍຄຸນ ຫລື ສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ເກີນລະດັບມາດຕະຖານ ລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ຕ້ອງໄດ້ມີການບໍາບັດເສຍກ່ອນເຊັ່ນ: ນໍ້າຈາກໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ໂຮງຂ້າສັດ, ໂຮງພະຍາບານ ແລະ ອື່ນໆ.

ຖ້າບຸກຄົນໃດຫາກພົບເຫັນການກະທໍາທີ່ກ່າວເທິງນີ້ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອໍານາດການປົກຄອງບ້ານ ຫລື ອົງການທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ເພື່ອມີວິທີການແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 43. ການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມ, ກວດກາຢ່າງເປັນປະຈຳ ກ່ຽວກັບການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການດັ່ງນີ້ :

1. ມາດຕະຖານ, ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງນໍ້າ ຕາມທີ່ລະບຽບກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້;
2. ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມປະເພດ ແລະ ລະບອບການນໍາໃຊ້;
3. ການປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງກ່ຽວກັບການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຈັດສັນແຫຼ່ງນໍ້າ, ແຜນແມ່ບົດ ແລະ ແຜນກໍ່ສ້າງກ່ຽວກັບການພັດທະນາແຫຼ່ງນໍ້າ.

ນອກຈາກການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆ ກ່ຽວກັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ແລ້ວ ຍັງຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງກອງທຶນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າອີກຕື່ມ.

ຫມວດທີ VIII

ການຮ່ວມມືສາກົນກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້,

ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ,ພັດທະນານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ

ມາດຕາ 44. ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ລະຫວ່າງປະເທດ

ການຂຸດຄົ້ນ, ນໍາໃຊ້, ຄອບຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນານໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າລະຫວ່າງປະເທດ, ຕ້ອງດໍາເນີນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ລະຫວ່າງຊາດ ແລະ ສົນທິສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນນໍາກັນເຊັ່ນ: ການນໍາໃຊ້, ການອະນຸລັກແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າຮ່ວມລະຫວ່າງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກັບປະເທດໃກ້ຄຽງ ຕ້ອງດຳເນີນບົນພື້ນຖານ ຄວາມຍຸຕິທຳ, ສົມເຫດສົມຜົນ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ ແລະ ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງກັນ ແລະກັນ.

ມາດຕາ 45. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ລະຫວ່າງປະເທດ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກັບປະເທດ ໃກ້ຄຽງ ກ່ຽວກັບການຊຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ການປ້ອງກັນຜົນເສຍຫາຍຈາກນ້ຳ ຕ້ອງແກ້ໄຂໂດຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາ ທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກັບລັດຖະບານຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບົນພື້ນຖານມິດຕະພາບ, ສະເໝີ ພາບ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນສັນຍາລະຫວ່າງຊາດ ທີ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະຮັບຮູ້.

ຫມວດທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 46. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະ ນາ, ຊຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້, ອະນຸລັກແຫລ່ງນ້ຳ, ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງມີປະ ສິດທິຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນຈັດສັນແຫຼ່ງນ້ຳ, ແຜນ ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການສ້າງອ່າງເກັບນ້ຳ ແລະ ການປູກຕົ້ນໄມ້ ຢູ່ ໃນເຂດປ້ອງກັນແຫຼ່ງນ້ຳ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳ ນົດ.

ມາດຕາ 47. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດຫມາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບ ຮົມ, ປັບໃຫມ ຫລື ລົງໂທດຕາມລະບຽບ ກົດຫມາຍ ຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາ ຊົນລາວ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີໃນສະຖານຫນັກ ຫລື ເປົາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫລື ມີການລົງໂທດທາງອາຍາ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫລື ກິດຈະ ການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຈະຖືກຮີ້ຖອນ ຫລື ທຳລາຍຖິ້ມ.

ຫມວດທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 48. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ມີໜ້າທີ່ອອກຂໍ້ກຳນົດ ລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 49. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ຫລັງຈາກ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມີປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 / 10 / 1996.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ